Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΒΡΟΧΕΡΟΣ Ο ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ἀλλὰ ὄχι καὶ σὲ βαθμὸ πού νὰ ἐνοχλεῖ. — Θἄλεγε κανεὶς ὅτι οἱ μπόρες του εἶναι περισσότερο ἀνοιξιάτικες παρὰ φθινοπωρινές — Ἀλλὰ βέβαια τὸ ζήτημα εἶναι γενικότερο. — Ἂν δηλαδὴ μπορεῖ νὰ ξεχωρίσει κανεὶς εὐχερῶς τὰ ἐαρινὰ ἀπὸ τὰ φθινοπωρινὰ μετεωρολογικὰ ἐντερμέντζα!— Καὶ δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀληθινοὶ μερακλῆδες καὶ αἰσθητικὰ καλλιεργημένοι προτιμοῦν τὶς γεμάτες ἀσύγκριτη φινέτσα ἡμέρες αὐτῆς τῆς γλυκειᾶς ἐποχῆς★ΜΕΡΙΚΑ ΤΟΥΛΑΛΙΣΤΟΝ ἀπὸ τὰ ἔργα τέχνης ποὺ σήμερα ἀνήκουν σὲ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς θὰ πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν στὶς χῶρες ἀπὸ τὶς ὁποῖες προέρχονται. — Σ' αὐτὴ τὴν αἰσιόδοξη ἀπόφαση κατέληξαν ἐκπρόσωποι τῆς Οὐνέσκο ποὺ συναντήθηκαν κατὰ τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου στὴν Ταορμίνα τῆς Σικελίας— Ἔτσι λοιπὸν κι' ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, μποροῦμε νὰ αἰσιοδοξοῦμε πὼς θὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὰ ἐλγίνεια μάρμαρα, τὴ Νίκη τῆς Σαμοθράκης, τὸν ἀμφορέα τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης. — Καὶ ἄλλα ἀνεκτίμητα ἀρχαῖα.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἱστορικὴ πεῖρα

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ παραπλήσιος συμείωμα ἀναφέρθηκε χθὲς σὰν ἀπάντηση σὲ ἄρθρο τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» ὅτι τὰ «Λαϊκὰ Μέτωπα» εἶναι μὲν συνταγματικῶς θεμιτά, ἀλλὰ καὶ διαβλητὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψης τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς μιὰ καὶ νοθεύουν τὴν ἰδεολογικὴ καθαρότητα ἑνὸς κόμματος. Καὶ ἐπὶ πλέον εἶναι ἀσύμφορα τόσο γιὰ τοὺς μὴ κομμουνιστὲς ἑταίρους, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ὁμαλὴ πορεία τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Τὸ γιατὶ συμβαίνει αὐτὸ τὸ τελευταῖο, τὸ ἀποδεικνύει τὸ ἴδιο τὸ ἄρθρο τῆς «Ἐλεύθεροτυπίας» ἐπικαλούμενο ἱστορικὰ παραδείγματα. Μόνο ποὺ τὸ πράττει γιὰ νὰ ὑπογραμμίσει τό... ἀντίθετο, ὅτι δηλαδὴ ἡ πολιτικὴ τῶν «Λαϊκῶν Μετώπων, ὁδηγεῖ στὴ ...στερέωση τῆς Δημοκρατίας».

Καὶ γράφει:

«...Ἐν ὀνόματι τῆς ἀντίστασης στὸ Λαϊκὸ Μέτωπο τοῦ Μὸν Μπλοὺμ οἱ δεξιοὶ Γάλλοι, παρέδωσαν τὴ δημοκρατικὴ Γαλλία ἀπὸς προδότες τοῦ Βισύ, Ἐν ὀνόματι τῆς ἀντίστασης στὸ Λαϊκὸ μέτωπο τοῦ Ἀβάνια, οἱ δεξιοὶ Σπανιόλοι, παρέδωσαν τὴ δημοκρατικὴ Ἱσπανία, στοὺς Φαλαγγίτες τοῦ Φράνκο. Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀντίστασης στὰ Λαϊκὰ Μέτωπα Σοφούλη —Σκλάβαινα τὸ 1936 καὶ Παπανδρέου — ΕΔΑ, τὸ 1965, οἱ δεξιοὶ Ἕλληνες, παρέδωσαν τὴ δημοκρατικὴ Ἑλλάδα στοὺς Τεταρτοαυγουστιανοὺς καὶ στοὺς Χουνταίους»...

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἱστορικὰ παραδείγματα πράγματι ἀποδεικνύουν ὅτι ἐν ὀνόματι τῶν λαϊκῶν μετώπων ἡ δημοκρατία πάντοτε μπαίνει στὸ γύψο. Τί σημαίνει ὅμως ἡ φράση «ἐν ὀνόματι»; Σημαίνει εἴτε ὅτι ἡ Δεξιά, τὸ κατεστημένο, χρησιμοποίησε σὰν πρόσχημα τὰ λαϊκὰ μέτωπα, εἴτε ὅτι ζύγισε, ἔκρινε καὶ ἀποφάσισε ὅτι τὸ καθεστὼς κινδύνευε πιὸ πολὺ ἀπὸ τὰ ἰδεολογικῶς καὶ πολιτικῶς συγκοινωνοῦντα δοχεῖα τῶν λαϊκῶν μετώπων, παρὰ ἀπὸ τὶς δικτατορίες στὶς ὁποῖες κατέφυγε τελικά.

Ἄρα, εἴτε σὰν πρόσχημα, εἴτε σὰν οὐσία τὸ λαϊκὸ μέτωπο ὡδήγησε πάντα στὴν κατάλυση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν. Καὶ ἡ Ἐλευθεροτυπία τὸ ὑπογραμμίζει αὐτὸ μὲ ἐνάργεια ἔστω καὶ γιὰ νὰ καταλήξει στὴ θαυμάσια διαπίστωση ὅτι τὰ μέτωπα στερεώνουν τὴ δημοκρατία...

Ἂς προχωρήσουμε ὅμως κοὶ λίγο πάρα πέρα.

Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι κάποιο λαϊκὸ μέτωπο διασπᾶ τὸ τραγικὸ γιὰ τὴ δημοκρατία πεπρωμένο του καὶ ὄχι μόνον συγκεντρώνει τὴν πλειοψηφία, ἀλλὰ καὶ καλεῖται νὰ σχηματίσει κυβέρνηση. Δηλαδὴ μία κυβέρνηση στὴν ὁποία θὰ μετέχουν ὑπουργοὶ ἀπὸ τὴν ΕΔΗΚ, τὸ ΠΑΣΟΚ, τὸ ΚΚΕ τὸ ΚΚΕ ἐσωτερικοῦ, τὴν ΕΔΑ, ἴσως δὲ καὶ οἱ Ἀριστεριστές, ἂν ἔχουν ἐκλέξει κάπου βουλευτή...

Ἀλήθεια θὰ μποροῦσε νὰ σχηματισθεῖ μιὰ τέτοια κυβέρνηση; Μὰ γιατὶ ὄχι θὰ πεῖτε... Θὰ φτιάξουν ἕνα μίνιμουμ πολιτικὸ πρόγραμμα (δηλαδὴ συγκερασμὸ τῶν ἐπὶ μέρους θέσεων) καὶ θὰ κυβερνήσουν μιὰ χαρά...

Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐπικαλεσθεῖ τὴν ἱστορικὴ πεῖρα ἀπὸ κυβερνήσεις συνασπισμοῦ γιὰ νὰ δείξη καὶ τὴ διωσιμότητα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὴν ὀφελιμότητά τους γιὰ μία χώρα. Ὅμως, θὰ πῶ κάτι πιὸ οὐσιαστικό. Ἂν οἱ ἰδεολογικὲς καὶ πολιτικὲς διαφορὲς μεταξὺ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως συγκλίνουν, ἂν δηλαδὴ ὑπάρχει μία κοινότητα ριζῶν καὶ μία συγγένεια ἐπιτρέπουσα συγκρότηση ἐπὶ κυβερνητικοῦ ἐπιπέδου, γιατὶ αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ ἐπὶ κομματικοῦ, γιατὶ δὲν συγκροτεῖται ἕνα κόμμα μὲ διάφορες ἰδεολογικὲς πτέρυγες ποὺ θὰ μποροῦσε στὰ σίγουρα νὰ διεκδικήση τὴν ἐξουσία;

Ἡ λογικὴ ἀπάντηση εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει τέτοια κοινότητα, ἢ ὅτι κι' ἂν ὑπάρχει δὲν εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὶς ἀτομικὲς φιλοδοξίες.

Συνεπῶς ποῦ μπορεῖ νὰ καταλήξει ἕνα λαϊκὸ μέτωπο ἔστω κι' ἂν τὸ ἀφήσουν νὰ περάσει; Στὸ καλὸ τοῦ τόπου, ἢ ἁπλῶς καὶ μόνο στὴν αὔξηση τῶν κομματικῶν κερδῶν, ἐκείνων ποὺ ἔχουν ὀργανωτικὰ καὶ ἐκ πείρας τὴ δυνατότητα νὰ προσεταιρίζονται ὁπαδοὺς χάρη στὴν ἐλευθεροκοινωνία μεταξὺ τῶν ἑταίρων;

Ἰδοὺ ἡ ἀπορία...

ΠΑΝ

Πατριωτικά...

ΛΕΖΑΝΤΑ τοῦ «Ταχυδρόμου» σὲ φωτογραφία ἀπὸ παρέλαση φουστανελλοφόρων μαθητῶν γιὰ κάποια ἐπέτειο:

«...Παρέλαση στὴ μικρὴ μας πόλη τὰ παιδιὰ μασκαρεμένα μὲ τὴν ἐθνικὴ μας παράδοση».... Οἱ γονεῖς ποὺ χειροκροτοῦν... «Ἐνθύμιον» «ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει».

Καὶ στὸ κείμενο ἡ συνάδελφος ποὺ ἔχει καὶ ἡρωϊκὸ λεβέντικο ὄνομα ("Ελενα Ἀκρίτα) γράφει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ (τὰ ταλαίπωρα) ποὺ γαλουχοῦνται μέχρις ἀσφυξίας ἀπὸ τοὺς καθηγητές — δεσμοφύλακες τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων...

Ἐν τούτοις τὸ ἄρθρο ἔχει καὶ μιὰ ἐνδιαφέρουσα πληροφορία γιὰ τὰ παιδιά:

«Τό, μπορντέλλο στὴν Κατερίνη εἶναι ἕνα μικρὸ σπιτάκι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη ἐδυλιακὸ σχεδόν, χωρὶς κόκκινα φῶτα, χωρὶς «Κούλα—Σούλα» στὸ κουδούνι...».

Πολύ... ἀκριτικὰ μὲ τὴν ἀλήθεια ὅλα αὐτά.

Ὑποσδήποτε τὸ ἄρθρο δημοσιεύεται ἐπικαίρως, ἐν ὄψει τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ τῶν «μασκαρεμάτων ποὺ ἐπιβάλλουν στοὺς καταπιεσμένους νέους τὰ Σχολεῖα πρὸς τιμὴν τῶν «ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων», ποὺ μόνο μὲ εἰσαγωγικὰ καταδέχεται νὰ τὰ ἀναφέρει ἡ βαθυστόχαστη καὶ ἀναμφιβόλως Ἑλληνίδα συνάδελφος».

Ἀμερικανικαὶ ἀντιφάσεις

Η ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΗ πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ στὰ θέματα τῆς Κεντρικῆς καὶ Λατινικῆς Ἀμερικῆς ποὺ ἔγιναν πρόσφατα, τόσο ἀνάγλυφη μὲ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα στὴ Νικαράγουα, ὀφείλεται σὲ σοβαρὴ διάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στοὺς κόλπους τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ.

Ἐκεῖ βρίσκεται ἀντιμέτωπη μία ὁμάδα Ἀμερικανῶν ἀξιωματούχων ποὺ ἔχει βαφτιστεῖ «ὁμάδα ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων» μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν δίδα Ντειρὶαν καὶ τὴ Μαρία Σνάϊντερ καὶ τὸ διευθυντὴ τοῦ τμήματος Ἀμερικανικῶν Ὑποθέσεων συντηρητικὸ διπλωμάτη Τέρενς Τούμαν.

Τελικὰ πολλοὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι τὰ πράγματα θὰ χειροτερέψουν ἀκόμη περισσότερο τώρα ποὺ ὁ Τούμαν ἀντικαταστάθηκε, ἀπὸ τὸν Β. Βάκι, στενὸ συνεργάτη τοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ ΗΠΑ προσπαθοῦσαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐκλογὴ τοῦ Σαλβατόρ Ἀλλιέντε στὴ Χιλή.

Οἱ νέες φοιτήτριες

ΑΞΙΟΛΟΓΟ τὸ φεμινιστικὸ κίνημα καὶ στὴ χώρα μας κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Καὶ τὸ κήρυγμα καὶ ἡ σχετικὴ δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύσσεται προωθεῖ σταθερὰ τὸ σῶμα πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν ἀνδρῶν, ὅσο καὶ στὶς ἴδιες τὶς γυναῖκες τὶς θέσεις τῆς ἰσοτιμίας, τῆς ἁρμονικῆς συνεργασίας τῶν δύο φύλων καὶ τῆς καταξιώσεως τοῦ θηλυκοῦ στὰ πρῶτα πλάνα τῆς κοινωνικῆς, ἐπαγγελματικῆς, καλλιτεχνικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεως.

Ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι καμμιὰ φεμινιστικὴ ἐπίδοση στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο δὲν φθάνει σὲ πειστικότητα ἐκείνη ποὺ σημειώθηκε πρόσφατα μὲ τὴν πληθωρικὴ εἰσαγωγὴ Ἑλληνίδων στὶς ἀνώτατες σχολὲς καὶ μάλιστα στὶς πρῶτες θέσεις. Τέτοιας ἐκτάσεως ἐπιτυχία δείχνει ἀσφαλῶς ὅτι οἱ νέες κοπέλλες ἀπ' τὰ χρόνια τοῦ θρανίου ἀκόμη, ἀντιλαμβάνονται τὸν φεμινισμὸ σὰν πάθος ἐργασίας, σὰν ὑπευθυνότητα πλήρη. Καὶ πράγματι αὐτὸς εἶναι ὁ πιὸ σωστὸς δρόμος.

Μπλέξιμο

ΖΗΛΙΑΡΗΣ καὶ καχύποπτος ὁ σύζυγος. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο καί... χειρότερο ὁ ἐραστής. Σὲ ἰδιωτικὸ ντέτεκτιβ τῆς πόλεώς μας ὁ πρῶτος γιὰ τὴν περιφρούρηση τοῦ μετώπου του. Ἀλλὰ τὴν ἴδια λύση βρίσκει καὶ ὁ δεύτερος γιὰ νὰ ἐλέγξει τὴν πιστότητα τῶν αἰσθημάτων τῆς κυρίας.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι καταφεύγουν καὶ οἱ δυὸ στὸ ἴδιο γραφεῖο ἐρευνῶν τὴ μιὰ ἑβδομάδα ὁ ἕνας καὶ τὴν ἑπομένη ὁ ἄλλος.

Τί θὰ κάμει τώρα ὁ ντέτεκτιβ; Τὸ δίλημμα εἶναι πολὺ πιὸ σοβαρὸ ἀπ' ὅσο ἀφήνει νὰ ἐννοηθεῖ ἡ ἐπαγγελματικὴ δεοντολογία. Ἀφοῦ καὶ σύζυγος καὶ ἐραστὴς πληρώνουν καλά.

Καὶ ἰδοὺ ποῦ κατέληξε. Θὰ ψάξει, λέει, γιὰ τὸν τρίτο ἄνθρωπο. Κι' ἂν ὑπάρχει θὰ παραδώσει αὐτὸν καὶ στὸν σύζυγο καὶ στὸν πρῶτο ἐκ τῶν ἐραστῶν. Ἐκτὸς βέβαια κι' ἂν καταφύγει αὔριο, μεθαύριο καὶ ὁ τρίτος στὸ ἴδιο γραφεῖο ἐρευνῶν...

"ΒΕΡΓΗ"
ΜΕΣΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΛΟΓΙΣΤΩΝ
(ἀναγνωρισμένοι παρὰ τοῦ Κράτους)
★ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΤΥΧΙΟΝ
★ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
★ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ
★ Μεταγραφὴ Σπουδαστῶν μας ἀπὸ τὴ Σχολὴ Πατρῶν εἰς τὴ Σχολή μας, ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΤΡΑΙ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 255 (ΑΓΙΟΝΟΡΙΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 270-293
ΑΘΗΝΑΙ: ΧΡΕΜΩΝΙΔΟΥ-ΙΛΙΑΔΟΣ (ΓΟΥΝΑ) ΤΗΛΕΦ. 243-727

ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οἱ Ναζὶ ἀντιγράφουν τὴν τρομοκρατικὴ τακτικὴ ἀναρχικῶν

ΕΝΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ

ΒΟΝΝΗ. Ἡ δυτικογερμανικὴ κυβέρνηση, ἐξέφρασε, πρὶν λίγες μέρες, βαθειὰ ἀνησυχία, μετὰ τὴ διαπίστωση ὅτι οἱ νεοναζιστικὲς ὁμάδες γίνονται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα μαχητικότερες καὶ μιμοῦνται τὶς τρομοκρατικὲς μεθόδους τῶν ἀναρχικῶν.

Ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γκέρχαρτ Μπάουμ ἀποκάλυψε ὅτι οἱ ἀρχὲς ἔχουν ἐπισημάνει 29 βίαιες ἐνέργειες τῶν νεοναζιστῶν, ἀπὸ τὸν Γενάρη.

Μεταξὺ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἦταν μιὰ ἐπιδρομὴ ἐναντίον Τράπεζας, πολλὲς ληστεῖες, κλοπὲς ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν καὶ μιὰ ἀποτυχημένη ἀπόπειρα νὰ ἀνατινάξει, μὲ βόμβες, ἡ ἕδρα μιᾶς μαοϊκῆς ὀργάνωσης, τῆς Κομμουνιστικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Γερμανίας.

Ἡ Ἀστυνομία ἀνακάλυψε ὅπλα, πυρομαχικὰ καὶ ἐκρηκτικὲς ὕλες σὲ 15 ἀπὸ τὰ 120 σπίτια ἀκροδεξιῶν, στὰ ὁποῖα ἔκανε αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ χρόνου.

Ὁ Μπάουμ ὑπογράμμισε ὅτι οἱ ὁμάδες τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς, ἔχουν μικρὴ μόνο ὑποστήριξη ἀπὸ τὸ κοινὸ καὶ ὅτι εἶναι ὀλιγομελεῖς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, ἢ νὰ ἀπειλήσουν τὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια.

«Ὡς τώρα — πρόσθεσε — ἡ τρομοκρατικὴ δραστηριότητα τῶν Νεοναζιστῶν δὲν μπορεῖ οὔτε κὰν νὰ συγκριθεῖ μὲ τὴν «ἐκστρατεία τοῦ τρόμου» ποὺ ἔχουν ἐξαπολύσει, ἀπὸ τὸ 1970, οἱ ἀναρχικοὶ τοῦ «Ἐρυθροῦ Στρατοῦ».

Ἀλλά, ἀνέφερε σὰν αἰτίες τῆς κυβερνητικῆς ἀνησυχίας ἡ τὴ δραστηριότητα τῶν Νεοναζιστῶν τὰ ἑξῆς γεγονότα:

—Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἀκροδεξιῶν διπλασιάσθηκε καί, ἀπὸ 319 ποὺ ἦταν τὸ 1976, ἔγινε 607 τὸ 1977. Ὡς τὸν Ἰούνιο τοῦ 1978 οἱ νεοναζιστὲς εἶχαν ἐκτελέσει 379 βίαιες ἐνέργειες. Οἱ ἀγκυλωτοὶ σταυροὶ, πληθύνθηκαν στοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν σὲ ὅλες, σχεδόν, τὶς γερμανικὲς πόλεις, ἐνῶ ἡ ναζιστικὴ προπαγάνδα ἔχει ἐνταθεῖ καὶ οἱ καταστροφὲς σὲ ἑβραϊκὰ νεκροταφεῖα πολλαπλασιάσθηκαν.

—Παρὰ τὸ ὅτι ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ὀργανωμένων νεοναζιστῶν ἔχει περιορισθεῖ, ἀπὸ 18.200 ποὺ ἦταν τὸ 1977, σὲ 17.000 μέλη 83 ἀκροδεξιῶν ὁμάδων, ἐνισχύθηκαν οἱ «μαχητικὲς» ὀργανώσεις τους.

Οἱ 17 μαχητικὲς νεοναζιστικὲς ὁμάδες ποὺ τὸ 1976 εἶχαν 600 μέλη, ἐγιναν τώρα 20 καὶ ἔχουν 1.000 μέλη, τὰ ὁποῖα «ἐπιδιώκουν νὰ ἀνατρέψουν τὴ δημοκρατικὴ συνταγματικὴ τάξη καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν ἕνα σύστημα ἀνάλογο μὲ τὴν Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Δικτατορία».

—Οἱ Γερμανοὶ Νεοναζιστὲς ἔχουν ἐνισχύσει τοὺς δεσμούς τους μὲ ξένες ἐξτρεμιστικὲς ὁμάδες τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς, στὴ Γαλλία, τὸ Βέλγιο, τὴν Ἱσπανία, τὴν Ὁλλανδία, τὴ Βραζιλία, τὴν Αὐστρία, τὴν Ἑλβετία, τὴ Βρεταννία, τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ σὲ ἄλλες χῶρες.

—Οἱ Δυτικογερμανοὶ δέχονται συνεχῶς μιὰ πλημμυρίδα νεοναζιστικοῦ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ καθὼς καὶ χιλιάδων «ἐν θυμίων» ποὺ τὰ περισσότερα κατασκευάζονται καὶ εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Ὁ κ. Μπάουν δήλωσε ὅτι ἡ ἀστυνομία ἀνακάλυψε καὶ κατέσχε φύλλα τῆς νεοναζιστικῆς ἐφημερίδας «Φὸλκισερ Μπέομπάχτερ» καὶ μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ ἀφίσσες μὲ τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρὸ καὶ μὲ συνθήματα ὅπως «Γερμανία Ξύπνα», «Μιὰ χώρα ἕνας λαός, ἕνας Φύρερ» κ.ἄ. Οἱ ἀφίσσες αὐτὲς ἔχουν τυπωθεῖ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, στὴν Πολιτεία τῆς Νεμπράσκα.

Αὐξήθηκαν, ἐπίσης οἱ πωλήσεις δίσκων, μαγνητοταινιῶν καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν, μὲ «ἐνθύμια» ἀπὸ τὴ χιτλερικὴ ἐποχή, ὅπως λόνους τοῦ Χίτλερ καὶ ἄλλων ἡγετῶν τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας.

«Ἡ κυβέρνηση — τόνισε ὁ κ. Μπάουμ — ἀνησυχεῖ γιατὶ γνωρίζει ὅτι τέτοιες ἐκδηλώσεις προκαλοῦν ἰδιαίτερα εὐαίσθητες ἀντιδράσεις στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικό, λόγω τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν σφαγῶν ποὺ ἔκαναν οἱ ναζιστές».

Εἶναι γνωστὴ ἡ εὐαισθησία τῆς σημερινῆς Γερμανίας στὴ γνώμη ποὺ ἔχουν γι' αὐτὴν οἱ ἄλλοι λαοί. Ὅπως λένε ὡρισμένοι παρατηρητὲς τῆς Βόννης «οἱ Γερμανοὶ πάσχουν ἀκόμη ἀπὸ τὸ κόμπλεξ τῶν ἐγκλημάτων τῶν χιτλερικῶν σὲ βάρος ἄλλων λαῶν».

Ἡ Ἀλίκη Σχβάτσερ στὴ χώρα τῶν ἀνδρῶν

Ἡ διασημότερη Γερμανίδα φεμινίστρια

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Τὸ ἄκουσμα καὶ μόνο τοῦ ὀνόματος αὐτῆς τῆς γυναίκας εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ προκαλέσει θύελλα αἰσθημάτων — φλογερὸ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὴ μιά, ἀπροκάλυπτο μῖσος ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἔτσι, ὅταν ὁ τηλεπαρουσιαστὴς ἀνήγγειλε καὶ τὴν Ἀλίκη Σχβάρτσερ σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἔπαιρναν μέρος σὲ δημόσια συζήτηση γιὰ τὴν Λουΐζα «τὸ παιδὶ τεχνητῆς παραγωγῆς», ἡ Κυριακάτικη ἡσυχία τῶν Γερμανῶν τηλεθεατῶν πῆγε περίπατο.

Μόλις τελευταῖα ἡ διάσημη τριανταπεντάρα φεμινίστρια ἔδειξε καὶ πάλι στοὺς πασάδες τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας ποιὰ εἶναι: Μαζὶ μὲ μερικὲς ὁμόφρονές της θέλησε νὰ πετύχει μιὰ δικαστικὴ ἀπόφαση γ' ἀπαγορευθεῖ στὸ εἰκονογραφημένο περιοδικὸ τοῦ Ἀμβούργου ΣΤΕΡΝ «νὰ παρουσιάζει στὰ ἑξώφυλλά του γυναῖκες σὰν ἁπλᾶ ἀντικείμενα σεξουαλικῆς ὀδοῦγης». Στὸ μέλλον λοιπὸν — γιὰ προσέλευση ἀγοραστῶν — νὰ βλέπουμε κλειστὰ ὡς τὸ λαιμὸ φορέματα, ἀντὶ κάπου-κάπου ὁλόγυμνα στήθη